

medens det fra anden Side med Styrke er blevet gjort gældende, at man ikke kan paaregne en saadan Medgang, men at der vil fremkomme et Forbrug, som vil bevirke, at Staatskassen vil faa mere end 5 Mill. Kr., althaa mere end beregnet, mere end Befolkningen faar Godtgørelse for paa andre Omraader. Men jeg skal endvidere anføre, at den beregnede Sum af 5 Mill., eller mere, hvis det bliver saaledes, gælder udelukkende Bajerstøl, og der er med Hensyn til disse Beregninger ikke taget mindste Hensyn til nogen anden Ørter. Men nu er det jo sikkert, at Lovforslaget om en Ølstat foreligger saaledes her, at det ikke alene er Bajerstøl, der bliver beskattet, men ogsaa andre Ørter, f. Eks. Dobbeltøl og Bitterøl, og de bedre Sorter af Hvidtøl blive enten beskattede eller ere paa Grænsen af Beskatning; hvorvidt de ville komme ind der under, skal jeg ikke kunne sige, men de ere saa nær ved Grænsen, at man vistnok kan sige, at Hvidtøl for en væsentlig Del vil komme ind under denne Beskatning. Naar man nu fremhæver, at denne Stat, man søger at paalægge, er en Lutsusstat i Modsetning til en Forbrugsstat, har jeg ikke den Mening om Bajerstøl, at det udelukkende er Lutsus. Man kan vistnok berettiget sige om Sufferet, at det baade er Næringsmiddel og Lutsus, og ganske det samme kan man sige om Bajerstøl, man kan sige, at det er en almindelig Forbrugsgenstand, og at det ogsaa bruges som Lutsusdrik, og jeg ser derfor ikke nogen stor Forskel mellem de to Artikler. Men idet man medtager de andre Ørter, er man kommen ud over Lutsus og ind paa Ørter, som jeg ikke hidtil har hørt betegne som Lutsusdrik, og Spørgsmaalet, om det er en Lutsusstat, er efter min Mening dermed bortfaldet. Nu er det tillige en Kendsgerning, at der ikke foreligger mindste Beregning om, hvad Beskatningen af disse andre Ørter vil indbringe, men at den vil indbringe mere end den paaregnede Stat af Bajerstøl, anser jeg for aldeles utvivlsomt, og jeg vil føre dette som et yderligere Bevis for, at det, her foreligger, er en Forøgelse af de indirekte Statter og intet som helst andet. Jeg vil endvidere henvise til § 3, om hvilken Finansministeren ganske vist har bemærket, at denne Paragraf nødvendigvis maatte udgaa. Spørgsmaalet om, hvorvidt den skal udgaa eller beholdes, skal jeg ikke opholde mig videre ved, kun skal jeg anføre, at jeg anser det som et Bevis for, at den Coalition, som træffer Afstale om Lovene, efter min Formening dermed har erkendt, at nu skal der ikke mere være Tale om en Alderdomsforsørgelse,

efter at vi have faaet dette Lovforslag, som jo nu foreligger her for Tinget. Det, jeg egentlig vil fremhæve med Hensyn til § 3 — og det er Ting, som ville have deres Gyldighed, hvad enten § 3 bliver staende eller udgaar — er dette, at man deri har forudsat, at Ølstaten vil give mere end de beregnede 5 Millioner og Sufferstaten mere end 2½ Million; thi hvis man ikke mente det, forekommer der mig ikke at være rigtig Mening i at love at give noget til Alderdomsforsørgelse, naar det er Penge, man paa Forhaand veed om, at dem saar man ikke. Jeg tror derfor, at de, der have redigeret denne Paragraf og sat den ind i Lovforslaget, maa have været overbeviste om, at der vilde komme Overskud paa denne Lov, naar Forandringen fra Sutter til Øl er sket, og hvad er det andet end et Bevis for, at selv de Rigsdagsmænd, som have affattet Loven saaledes, ere overbeviste om, at hvad de foreslaa, er en Forøgelse af de indirekte Statter og slet ikke noget andet. — Ved alle disse Beviser og Ting, jeg her har fremdraget, tror jeg ikke mere, det kan siges, at det ikke er en Forøgelse af de indirekte Statter, men jeg tror, jeg har Ret, at det forholder sig, som jeg har anført.

Hvad det foreliggende Lovforslag angaar er det noget vanskeligt at behandle det, fordi man ikke veed, hvad Udseende det paa senere Stadier vil faa, om de Tal, der staa her, ville blive bibeholdte — der er jo saaledes af den højtærede Minister antydet, at der er Forskel paa hans Forslag, som har foreligget tidligere her i Tinget, og saa det foreliggende — og ligeledes med Hensyn til de andre Bestemmelser angaaende Toldnedsettelse, som her foreligger, om det er Ting, der skulle bibeholdes nogenlunde i den Form, hvori de foreligger, eller der skal ske betydelige Forandringer deri. Det veed man ikke — jeg veed det i alt Fald ikke — og for at faa en lille Smule Oplysning i saa Henseende vil jeg tillade mig at stille en Forespørgsel, som jeg antager, kan blive besvaret fra en eller anden Side, fra hvilken, veed jeg i Øjeblikket ikke, men det maa blive af dem, som samtale om Lovens Form udenfor Tingenes Møder. Jeg tror, at fra en af disse Sider maa det Spørgsmaal blive besvaret, som jeg tillader mig at stille. Der staa her i Loven, at Tolden paa Sukker, Mallas og Sirup nedsettes til: Position Nr. 227, 1 Pd. 6 Ø. og for Position Nr. 228, 1 Pd. 3 Ø. Nu er det saaledes, at Position Nr. 227 omfatter alle de Sufferere, som ere lysere end Standardprøve Nr. 18, og Positionen Nr. 228 omfatter en Del af de Sufferere, der ere mørkere end den